

Journal Website

Article history:

Received 13 March 2025

Revised 16 April 2025

Accepted 26 April 2025

Published online 15 May 2025

Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders

Volume 4, Issue 3, pp 1-17

E-ISSN: 2981-1759

Modeling the Structural Relationships Between Unresolved Grief and Ego Strength With the Mediating Role of Integrated Self-Knowledge

Solaleh. Kalantari¹, Mohsen. Fazlali^{2*}, Shahban. Heydari³

¹ Master's Student, Department of Psychology, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

² Psychiatry Specialist, Department of Psychology, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

³ Assistant Professor, Department of Psychology, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran.

* Corresponding author email address: Mohsen.fazlali@yahoo.com

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Kalantari, S., Fazlali, M., & Heydari, Sh. (2025). Modeling the Structural Relationships Between Unresolved Grief and Ego Strength With the Mediating Role of Integrated Self-Knowledge. *Journal of Psychological Dynamics in Mood Disorders*, 4(3), 1-17.

© 2025 the authors. Published by Maher Talent and Intelligence Testing Institute, Tehran, Iran. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

Objective: The aim of this study was to model the structural relationships between unresolved grief and ego strength, with the mediating role of integrated self-knowledge among university students in Sari.

Methodology: This study was fundamental and employed a descriptive correlational design. The statistical population included 26,250 students from various universities in Sari during the 2023-2024 academic year. Following Kline's (2023) protocol, a sample of 400 was targeted, and after eliminating invalid responses, 376 valid responses were analyzed. Data collection instruments included the Integrated Self-Knowledge Scale, the Complicated Grief Questionnaire, and the Ego Strength Questionnaire. Data analysis was performed using inferential statistics, path analysis, and SPSS and AMOS software.

Findings: Inferential findings revealed a significant and inverse relationship between unresolved grief and ego strength. Structural equation modeling results indicated that integrated self-knowledge mediates this relationship, such that ego strength reduces unresolved grief significantly through enhancing integrated self-knowledge (direct path coefficient 0.87 and indirect path coefficient -0.12). Model fit indices such as RMSEA=0.041 and CFI=0.96 indicated a good model fit.

Conclusion: The results demonstrated that ego strength can help reduce unresolved grief in students by improving integrated self-knowledge. These findings highlight the importance of interventions focused on enhancing self-awareness and psychological resilience in promoting student mental health.

Keywords: *Unresolved grief, ego strength, integrated self-knowledge.*

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

The loss of a loved one remains one of the most challenging experiences in human life, often leading to profound grief reactions. Although acute grief typically diminishes and integrates over time, a significant minority of individuals experience persistent difficulties, leading to unresolved grief (Bryant, 2024; Tang, 2024). University students, who are already vulnerable due to academic and life stressors, are particularly at risk for complicated grief responses (Glickman, 2021). Recent statistics illustrate the broader societal burden of bereavement, with approximately 10 million people grieving annually in the United States alone (Iglewicz et al., 2020), and in Iran, more than 187,000 deaths occurred in just the first five months of 2024 (Iranian Civil Registration Organization, 2024). Given that each death affects multiple close relationships, the number of individuals impacted by grief is even larger (Dyregrov & Dyregrov, 2008; Iglewicz et al., 2020).

Most bereaved individuals eventually adapt without professional intervention, but a minority suffer from persistent, debilitating grief symptoms, now termed unresolved grief (Showers et al., 2015). Although various terms such as "prolonged grief disorder" and "complicated grief" have been used (Mauro et al., 2019), they share a common clinical profile of severe, prolonged distress. Certain types of losses, such as the death of a child or loss due to suicide, increase the risk for unresolved grief (Young et al., 2022).

From a psychodynamic perspective, unresolved grief has been linked to ego strength deficits (Bahmani Nia & Sohrabi Shegefti, 2024). Ego strength reflects an individual's capacity for emotional regulation, problem-solving, and adaptive coping (Hiltebrand, 2022; Lee et al., 2021). Higher ego strength is associated with greater resilience and psychological well-being (Demirtaş, 2019).

Integrated self-knowledge has been proposed as a potential mediator between ego strength and grief resolution. It involves the ability to maintain a coherent sense of self across emotional experiences (Harrison, 2023). Drawing from positive psychology (Hoseini-Motlaq et al., 2012) and self-concept research (Campbell, 2021; Gross, 2021), integrated self-knowledge has two dimensions: experiential (moment-to-moment awareness) and reflective (higher-order integration). Therefore, exploring how ego strength influences unresolved grief through the mediation of integrated self-knowledge may offer new insights into the psychological resilience of university students.

Methodology

This study was a fundamental, descriptive-correlational research using a structural equation modeling (SEM) design. The statistical population comprised 26,250 students enrolled at universities in Sari during the 2023-2024 academic year. Following Kline's (2023) guideline, 400 students were initially selected through convenience sampling, and after eliminating incomplete or invalid questionnaires, 376 valid responses remained for analysis.

Three instruments were used: the Integrated Self-Knowledge Scale, the Complicated Grief Questionnaire, and the Ego Strength Questionnaire. The Integrated Self-Knowledge Scale assessed meaningfulness, manageability, and comprehensibility, with higher scores indicating stronger self-knowledge. The Complicated Grief Questionnaire measured distress related to separation and trauma symptoms associated with loss. The Ego Strength Questionnaire assessed eight domains: hope, will, purpose, competence, fidelity, love, care, and wisdom.

Data were analyzed through descriptive statistics (frequency, mean, standard deviation) and inferential statistics, including path analysis using SPSS and AMOS software. Prior to hypothesis testing, assumptions of normality, multicollinearity, and outliers were assessed.

Findings

Demographic analysis showed that 53.72% of participants were female, and 46.28% were male. Most participants were undergraduates (approximately 74%), followed by 18.66% master's students and 6.38% doctoral students.

Descriptive statistics indicated moderate levels of ego strength and integrated self-knowledge across the sample, while unresolved grief scores were varied. Correlation analyses showed that all ego strength subscales (hope, will, purpose, competence, fidelity, love, care, and wisdom) had significant negative correlations with unresolved grief, ranging from -0.20 to -0.34.

Subcomponents of integrated self-knowledge (meaningfulness, manageability, comprehensibility) also showed significant negative correlations with unresolved grief, with coefficients ranging from -0.15 to -0.28.

Path analysis results indicated that ego strength had a direct positive effect on integrated self-knowledge (standardized path coefficient = 0.87). Integrated self-knowledge, in turn, had a direct negative effect on unresolved grief (standardized path coefficient = -0.12). The model fit indices confirmed a good model fit (RMSEA=0.041, CFI=0.96, NFI=0.97).

Bootstrap analysis supported the mediating role of integrated self-knowledge, with significant indirect effects of ego strength on unresolved grief through integrated self-knowledge.

Discussion and Conclusion

The results confirmed the hypothesis that ego strength is inversely related to unresolved grief among university students and that this relationship is mediated by integrated self-knowledge. This finding highlights the complex interaction between emotional resilience, self-awareness, and grief resolution processes in emerging adults.

Unresolved grief can destabilize psychological functioning, particularly during a developmental period where identity formation is critical. Ego strength appears to offer a protective buffer, enabling individuals to process grief experiences more adaptively. However, it is not ego strength alone but its interaction with integrated self-knowledge that facilitates healthier grieving outcomes. Students with stronger integrated self-knowledge are more capable of reflecting on their losses, integrating them into their broader life narratives, and thereby mitigating the persistence of grief symptoms.

The findings suggest that integrated self-knowledge acts as an emotional and cognitive bridge between the raw experience of grief and the psychological resources of ego strength. It enables students to transform overwhelming emotional pain into meaningful life lessons and cohesive identity development. By promoting reflection, emotional regulation, and future-oriented thinking, integrated self-knowledge supports the maintenance of ego strength in the face of profound emotional challenges.

Moreover, in the university context, where pressures on identity and adaptation are heightened, supporting integrated self-knowledge could have important implications for student mental health services. Interventions focused on strengthening both ego functions and self-knowledge processes—such

as reflective journaling, mindfulness training, and meaning-making therapies—could be particularly effective in addressing unresolved grief.

In summary, the study extends the understanding of the psychological mechanisms underlying unresolved grief among university students. It underscores the importance of not only fostering resilience but also enhancing students' capacity for deep self-awareness and narrative integration of loss experiences. Through this dual focus, it is possible to mitigate the long-term psychological consequences of grief and promote more resilient developmental trajectories among young adults.

وبسایت مجله

تاریخچه مقاله

دریافت شده در تاریخ ۲۳ اسفند ۱۴۰۳

اصلاح شده در تاریخ ۲۷ فروردین ۱۴۰۴

پذیرفته شده در تاریخ ۶ اردیبهشت ۱۴۰۴

منتشر شده در تاریخ ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۴

پویایی‌های روانشناختی در اختلال‌های خلقی

دوره ۴، شماره ۳، صفحه ۱۷-۱

شاپای الکترونیکی: ۲۹۸۱-۱۷۵۹

مدل‌یابی روابط ساختاری سوگ حل نشده و قدرت ایگو با میانجیگری خودشناسی انسجامی

سلاله کلانتری^۱، محسن فضل علی^۲، شعبان حیدری^۳

۱. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران.

۲. متخصص روان پزشکی، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران.

۳. استادیار، گروه روانشناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری ایران.

*ایمیل نویسنده مسئول: Mohsen.fazlali@yahoo.com

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله

پژوهشی/اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

کلانتری، سلاله، فضل علی، محسن. و حیدری، شعبان. (۱۴۰۴). مدل‌یابی روابط ساختاری سوگ حل نشده و قدرت ایگو با میانجیگری خودشناسی انسجامی. *پویایی‌های روانشناختی در اختلال‌های خلقی*، ۴ (۳)، ۱۷-۱.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

هدف: هدف این پژوهش، مدل‌سازی روابط ساختاری سوگ حل نشده و قدرت ایگو با میانجیگری خودشناسی انسجامی در دانشجویان دانشگاه‌های شهر ساری بود. **روش‌شناسی:** این پژوهش بنیادی و از نوع همبستگی توصیفی بود. جامعه آماری شامل ۲۶۲۵۰ دانشجو از دانشگاه‌های مختلف شهر ساری در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بود. براساس پروتکل کلان (۲۰۲۳)، حجم نمونه ۴۰۰ نفر تعیین شد که پس از حذف پرسشنامه‌های نامعتبر، ۳۷۶ پاسخ معتبر تحلیل شد. ابزار گردآوری داده‌ها شامل مقیاس خودشناسی انسجامی، پرسشنامه سوگ پیچیده و پرسشنامه توانمندی ایگو بود. تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار استنباطی، تحلیل مسیر و نرم‌افزارهای SPSS و AMOS انجام شد. **یافته‌ها:** یافته‌های استنباطی نشان داد که بین سوگ حل نشده و قدرت ایگو رابطه معنادار و معکوسی وجود دارد. همچنین، نتایج مدل‌یابی معادلات ساختاری نشان داد که خودشناسی انسجامی نقش میانجی در این رابطه ایفا می‌کند، به گونه‌ای که قدرت ایگو از طریق ارتقای خودشناسی انسجامی، سوگ حل نشده را به میزان قابل توجهی کاهش می‌دهد (ضریب مسیر مستقیم ۰.۸۷ و ضریب مسیر غیرمستقیم ۰.۱۲-). شاخص‌های برازندگی مدل نظیر $RMSEA=0.041$ و $CFI=0.96$ نشان‌دهنده برازش خوب مدل بودند. **نتیجه‌گیری:** نتایج نشان داد قدرت ایگو می‌تواند از طریق بهبود خودشناسی انسجامی، به کاهش سوگ حل نشده در دانشجویان کمک کند. این یافته‌ها اهمیت مداخلات مبتنی بر تقویت خودشناسی و تاب‌آوری روانشناختی در بهبود سلامت روان دانشجویان را برجسته می‌سازد.

کلیدواژگان: سوگ حل نشده، قدرت ایگو، خودشناسی انسجامی.

مقدمه

مرگ یکی از عزیزان یکی از سخت‌ترین تجربیات زندگی است و اغلب باعث واکنش سوگ با احساسات شدید و دردناک می‌شود. در حالی که غم و اندوه حاد معمولاً با گذشت زمان از بین می‌رود و یکپارچه می‌شود، اقلیت قابل توجهی از مردم پس از از دست دادن مشکلات مداوم دارند (Bryant, 2024; Tang, 2024). در همین راستا، شواهد پژوهشی تاکید کرده اند که دانشجویان دانشگاه در طول تحصیل با انبوهی از تنیدگی‌های مرتبط با سوگ پیچیده مواجه می‌شوند (Glickman, 2021) چیزی که البته تمامی اقشار جامعه را نیز تحت تاثیر قرار می‌دهد بطوریکه طبق گزارش‌های اخیر، تنها در ایالات متحده، سالانه حدود ۱۰ میلیون نفر داغدار می‌شوند (Iglewicz et al., 2020) و در ایران نیز در پنج ماه ابتدای سال ۱۴۰۳ طبق آمار رسمی ثبت احوال کشور ۱۸۷ هزار نفر جان خود را از دست داده‌اند (Iranian Civil Registration Organization, 2024). از آنجایی که مرگ هر کدام از افراد، حدود ۱ تا ۵ نفر از دوستان نزدیک یا بستگان را تحت تاثیر قرار می‌دهد، بدین ترتیب خانواده‌های زیادی داغدار می‌شوند (Dyregrov & Dyregrov, 2008; Iglewicz et al., 2020). در حالی که اکثریت قریب به اتفاق افراد داغدار بدون نیاز به کمک حرفه‌ای به مرور زمان با فقدان فرد از دست رفته سازگار می‌شوند، اما یک اقلیت با غم و اندوه مداوم و مختل کننده مبارزه می‌کنند، وضعیتی که به آن سوگ حل نشده یا سوگ پیچیده گفته می‌شود (Showers et al., 2015).

اصطلاحات مختلفی برای این وضعیت به کار رفته است، از جمله «اختلال سوگ مداوم»، «اختلال سوگ طولانی مدت»، «اختلال سوگ پیچیده مداوم»، «سوگ بیمارگونه»، «سوگ آسیب‌زا» و «سوگ حل نشده». اگرچه تفاوت‌هایی در جزئیات معیارهای پیشنهادی وجود دارد، اما همه به وضعیت بالینی غم و اندوه شدید، طولانی مدت و مختل اشاره دارد (Mauro et al., 2019). در پژوهش حاضر از اصطلاح سوگ حل نشده استفاده می‌شود. درصد بیشتری از کسانی که فرزند خود را از دست داده‌اند یا یکی از عزیزان خود را به دلیل خودکشی، تصادف یا قتل از دست داده‌اند در معرض خطر ابتلا به سوگ حل نشده هستند (Young et al., 2022).

از سوی دیگر، روان‌تحلیل‌گران و طرفداران نظریه‌های روان‌پویشی^۱ معتقد هستند که بعضی از افسردگی‌ها ناشی از عدم قدرت کافی ایگو در فرد سوگووار است (Bahmani Nia & Sohrabi Shegefti, 2024). در همین راستا، رابطه بین قدرت ایگو^۲ و سوگ حل نشده شامل بررسی این موضوع است که چگونه قدرت ایگو یک فرد، یا انعطاف‌پذیری روانی و توانایی وی برای مقابله با چالش‌ها، بر پردازش و حل غم و اندوه تاثیر می‌گذارد (Gholami Gharahchenagh et al., 2024; Javadi Koma et al., 2024). قدرت ایگو به ظرفیت فرد برای مدیریت و هدایت موثر پیچیدگی‌های زندگی، از جمله تجارب عاطفی^۳ مانند غم و اندوه اشاره دارد (Hiltebrand, 2022). این شامل عواملی مانند ثبات عاطفی^۴، اعتماد به نفس، توانایی‌های حل مسئله و راهبردهای مقابله‌ای سازگار^۵ است (Lee et al., 2021). همسو با تعریف فوق می‌توان گفت که افرادی که قدرت ایگو بالاتری دارند، انعطاف‌پذیری و بهزیستی^۶ بیشتری از خود نشان می‌دهند (Demirtaş, 2019).

یکی از مولفه‌هایی که احتمالاً می‌تواند در ارتباط بین سوگ حل نشده و قدرت ایگو نقش میانجی بازی کند خودشناسی-انسجامی است. چرا که خودشناسی انسجامی با سوگ در ارتباط است (Harrison, 2023). در سال‌های اخیر گروهی از پژوهشگران حوزه سلامت روانی متاثر از روانشناسی مثبت نگر رویکرد نظریه متفاوتی برای مطالعه سلامتی و بیماری روانی برگزیده‌اند (Hoseini-Motlaq et al., 2012) در این

1. Psychodynamics

2. Ego Strength

3. emotional experiences

4. emotional stability

5. adaptive coping strategies

6. well-being

بررسی‌ها "ایگو" مرکز توجه بوده است (Bauer et al., 2020) به گونه‌ای که سازه‌هایی مثل خود انسجامی مفهومی اساسی در این حوزه به شمار می‌رود (Gross, 2021) در این میان خودشناسی به عنوان آگاهی لحظه به لحظه نسبت به حالات روانشناختی و توان تمایز نهادن و تحلیل محتوای تجربیات کنونی و نیز پردازش شناختی فعال در مورد خود و معطوف به رویدادهای گذشته که نتیجه آن ایجاد دید وسیع جهت هدایت رفتار و تشکیل طرحواره‌های فردی پیچیده‌تر و کامل‌تر است تعریف می‌شود (Campbell, 2021). بر همین اساس خودشناسی انسجامی به دو مؤلفه تجربه‌ای و تاملی تقسیم شده است. خودشناسی تجربه‌ای پردازش خبری پذیرا و ذهن-آگاه در مورد خود و تغییرات لحظه به لحظه است و خودشناسی تاملی تحلیل تجربه خود از راه کارکردهای عالی‌تر و غنی‌تر است (Hoseini-Motlaq et al., 2012). به طور خلاصه، ادغام این سازه‌ها با میانجیگری خودشناسی انسجامی با هدف ارائه یک بررسی جامع از زیربنای روانشناختی سوگ حل نشده و تأثیر بالقوه آن بر قدرت ایگو است. این تحقیق بر اساس نظریه روان‌شناختی و اهمیت عملی برای رفاه دانشجویان، به دنبال ارتقای درک ما از پویایی‌های پیچیده نهفته در فرآیندهای مرتبط با سوگ و تاب‌آوری فردی است. پژوهش حاضر بر آن است که مدل-یابی روابط ساختاری سوگ حل نشده و قدرت ایگو با میانجیگری خودشناسی انسجامی در دانشجویان را بررسی نماید.

مواد و روش پژوهش

این تحقیق از لحاظ هدف پژوهشی بنیادی محسوب می‌شود و از نظر روش نیز یک تحقیق همبستگی به شمار می‌آید که هدف بنیادی و اصلی آن افزایش حیطه دانش و آگاهی می‌باشد. طرح پژوهش حاضر، همبستگی از نوع مدل-سازی معادلات ساختاری است. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دانشگاه-های شهر ساری (دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، دانشگاه علمی-کاربردی و دانشگاه پیام-نور) در سال تحصیلی ۱۴۰۲-۱۴۰۳ بود که تعداد کلی جامعه آماری ۲۶۲۵۰ نفر می-باشد. از آنجایی که حداقل حجم نمونه مورد نیاز در مطالعات مربوط به رویکرد مدل‌یابی معادلات ساختاری، باید بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ نفر باشد (کلاین، ۲۰۲۳؛ وستلند و همکاران، ۲۰۱۰)؛ بدین جهت، کل نمونه انتخاب شده در این پژوهش طبق پروتکل کلاین (۲۰۲۳) و با در نظر گرفتن احتمال ریزش نمونه و یا عدم پاسخگویی صحیح به پرسشنامه‌ها، ۴۰۰ نفر برآورد شد که از میان دانشجویان دانشگاه‌های شهر ساری با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. در این پژوهش ۴۰۰ پرسشنامه توزیع شد که از این تعداد ۳۸۰ پرسشنامه برگشت داده شد و پس از حذف ۴ پاسخ نامعتبر، ۳۷۶ پرسشنامه معتبر بودند و تایید شدند. در مجموع ۳۷۶ پاسخ معتبر به دست آمد. هیچ داده-ی پرتی در میان این شرکت کنندگان نهایی یافت نشد. نهایتاً پس از اعمال معیارهای ورود و خروج و همچنین بررسی پاسخ‌نامه‌هایی که شانس و یا ناقص پاسخ داده بودند ۳۷۶ شرکت کننده به دست آمد.

مقیاس خودشناسی انسجامی: این پرسشنامه توسط قربانی و همکاران (۲۰۰۸) ساخته شده است و دارای ۱۲ ماده است که پاسخ دهنده، وضعیت خود را روی یک پیوستار از ۱) عمدتاً نادرست تا ۵) عمدتاً درست مشخص می-کند. این پرسشنامه سه خرده مقیاس دارد که عبارت است از معنی-دار بودن، قابل مدیریت بودن و قابل درک بودن می-باشد. نمره کل از طریق جمع کردن نمره ماده-ها به دست می-آید که از ۱۲ تا ۶۰ خواهد بود. نمرات بالا بیانگر خودشناسی بیشتر است. یافته-ها، حاکی از پایایی و اعتبار بالای این مقیاس است. در مطالعه قربانی و همکاران (۲۰۰۸) که بر روی سه نمونه ایرانی و سه نمونه آمریکایی انجام شد، آلفای کرونباخ مقیاس را به ترتیب در نمونه اول ایرانی، ۰/۸۲؛ نمونه دوم ایرانی ۰/۸۱ و نمونه سوم ایرانی نیز ۰/۸۱ و به ترتیب در نمونه اول آمریکایی، ۰/۷۸؛ نمونه دوم آمریکایی، ۰/۷۸ و نمونه سوم آمریکایی نیز ۰/۷۴ گزارش دادند. اعتبار همگرا، ملاک، افتراقی و افزایشی مقیاس نیز در این مطالعه مورد تأیید قرار گرفت. در

مطالعه لواسانی و همکاران (۱۳۹۸) نیز پایایی مقیاس مذکور از طریق ضریب آلفای کرونباخ مقیاس ۰/۸۱ به دست آمد (YarMohammadi et al., 2020).

پرسشنامه سوگ پیچیده: پریگرسون و جاکوبس (۲۰۰۱) پرسشنامه سوگ بیمارگون که پریگرسون (۱۹۹۵) مطرح کرد را مورد تجدید نظر قرار دادند. این پرسشنامه ۱۷ گویه دارد که نشانه‌های دو مشخصه سوگ بیمارگون (درماندگی تروماتیک و درماندگی جدایی) را مورد بررسی قرار می‌دهد. این گویه‌ها اشتیاق به متوفی، ناباوری فقدان و ناتوانی به اعتماد کردن را شامل می‌شوند و آزمودنی‌ها در یک مقیاس ۵ درجه‌ای (۰ - هرگز، ۴ - همیشه) جواب می‌دهند این پرسشنامه همچنین نشانه‌های کنونی و اختلال در کارکرد را نیز مورد ملاحظه قرار می‌دهد. در مطالعه لودیوکوسکا-سویبودا و لاجوسکا (۲۰۱۹) میانگین نمره کل ICG در بین گروه‌های مورد مطالعه تفاوت معنی‌داری داشت و مقیاس سطح بالایی از سازگاری درونی را نشان داده است. بطوریکه مقدار آلفای کرونباخ برای کل نمونه ۰/۹۵ گزارش شده است. همچنین در مطالعات داخلی روایی مطلوب این پرسشنامه گزارش شده است و پایایی این پرسشنامه نیز به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمده است (Babar et al., 2024).

پرسشنامه توانمندی ایگو: برای ارزیابی توانمندی‌های ایگو شرکت کنندگان مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه توسط مارکستروم و همکاران (۱۹۹۷) ساخته شده است. این پرسشنامه داری ۶۴ سؤال است و ۸ زیر مقیاس دارد که شامل امید، خواسته، هدف، شایستگی، وفاداری، عشق، مراقبت و خرد است. سوالات پرسشنامه مذکور بر روی یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت به صورت کاملاً با من مطابق است نمره ۵، کمی با من مطابق است نمره ۴، نظری ندارم نمره ۳، کمی با من مطابق نیست نمره ۲ و اصلاً با من مطابق نیست نمره ۱ نمره گذاری شده است. شیوه پاسخ دهی سؤالات معکوس به صورت برعکس انجام می‌شود. بالاترین نمره‌ای که فرد می‌تواند کسب کند ۳۰۰ و پایین‌ترین نمره ۶۰ می‌باشد. نمره بالا در این آزمون به معنی سطح بالای توانمندی ایگو است. نمره فرد در این پرسشنامه از حاصل جمع نمره فرد در سؤالات بدست می‌آید. روایی صوری و محتوا و سازه پرسشنامه قدرت ایگو را مورد تأیید قرار گرفته است. پایایی آن با روش آلفای کرباخ ۰/۶۸ گزارش شده است. پایایی سیاهه بر روی نمونه ایرانی برابر ۰/۹۱ و پایایی دونیمه سازی آن برابر ۰/۷۷ گزارش شده است (Akbari et al., 2023).

در تجزیه و تحلیل داده‌ها برای مشخصات فردی و دموگرافیک از آمار توصیفی (فراوانی، میانگین، انحراف استاندارد) و برای بررسی فرضیه اصلی از آمار استنباطی و علاوه بر همبستگی، تأثیر مستقیم و غیرمستقیم و واسطه‌ای توسط روش تحلیل مسیر استفاده شد. همچنین لازم به ذکر است برای تجزیه و تحلیل داده‌ها جدیدترین نسخه نرم افزار SPSS و AMOS مورد استفاده گرفت.

یافته‌ها

در این پژوهش بیشتر مشارکت کنندگان در مطالعه حاضر دختران با که ۵۳/۷۲ درصد می‌باشند و همچنین پسران نیز ۴۶/۲۸ درصد از شرکت کنندگان را تشکیل می‌دهند. بیشتر مشارکت کنندگان در مطالعه حاضر از مقطع لیسانس (نزدیک به ۷۴ درصد) بودن این در حالی بود که تقریباً ۱۸/۶۶ درصد از شرکت کنندگان در پژوهش از مقطع کارشناسی ارشد و ۶/۳۸ درصد نیز مقطع دکترا بودند.

جدول ۱

اطلاعات توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد
امید	۹/۵۴	۳/۷۵
خواسته	۸/۷۰	۲/۲۵
هدف	۱۴/۶۷	۱/۷۵
شایستگی	۹/۱۶	۲/۵۰
وفاداری	۱۱/۲۵	۱/۲۵
عشق	۹/۴۲	۲/۲۵
مراقبت	۷/۲۵	۲/۸۰
خرد	۱۳/۷۷	۱/۷۵
معنی دار بودن	۱۲/۱۲	۲/۲۶
قابل مدیریت	۱۰/۱۵	۲/۲۶
قابل درک	۱۱/۲۳	۱/۳۶
سوگ	۳۲/۳۱	۵/۶۱

جدول ۲ میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. لازم به ذکر است اطلاعات توصیفی به تفکیک متغیرها و خرده مقیاس‌ها آمده است.

جدول ۲

ماتریس ضرایب همبستگی خرده مقیاس‌های قدرت ایگو با سوگ حل نشده

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱. سوگ حل نشده									
۲. امید	***۰/۳۳	-							
۳. خواسته	***۰/۲۹	***۰/۲۶	-						
۴. هدف	***۰/۲۱	***۰/۳۷	***۰/۳۶	-					
۵. شایستگی	***۰/۲۰	***۰/۴۱	***۰/۲۸	***۰/۳۵	-				
۶. وفاداری	***۰/۳۴	***۰/۲۳	***۰/۳۶	***۰/۲۱	***۰/۴۱	-			
۷. عشق	***۰/۲۲	***۰/۲۳	***۰/۱۹	***۰/۲۷	***۰/۳۸	***۰/۴۱	-		
۸. مراقبت	***۰/۲۴	***۰/۲۱	***۰/۳۱	***۰/۳۶	***۰/۳۹	***۰/۲۵	***۰/۱۱	-	
۹. خرد	***۰/۲۱	***۰/۲۵	***۰/۲۹	***۰/۳۱	***۰/۳۶	***۰/۴۹	***۰/۴۱	***۰/۴۳	-

***P < ۰/۰۱

همان گونه که در جدول مذکور مشاهده می‌شود رابطه رابطه امید و سوگ حل نشده ($r = -0.33$, $p > 0.001$)، خواسته ($r = -0.29$)، هدف ($r = -0.21$, $p > 0.001$)، شایستگی ($r = -0.20$, $p > 0.001$)، وفاداری ($r = -0.34$, $p > 0.001$)، عشق ($r = -0.22$, $p > 0.001$)، مراقبت ($r = -0.24$, $p > 0.001$) و خرد ($r = -0.21$, $p > 0.001$)، می‌باشد که رابطه معنادار و معکوس مولفه‌های قدرت ایگو با سوگ حل نشده را نشان می‌دهد؛ که نشان می‌دهد هر چه میزان مولفه‌های قدرت ایگو بالاتر باشد به دنبال آن میزان سوگ حل نشده کاهش می‌یابد.

جدول ۳

ماتریس ضرایب همبستگی خرده مقیاس‌های خودشناسی با سوگ حل نشده

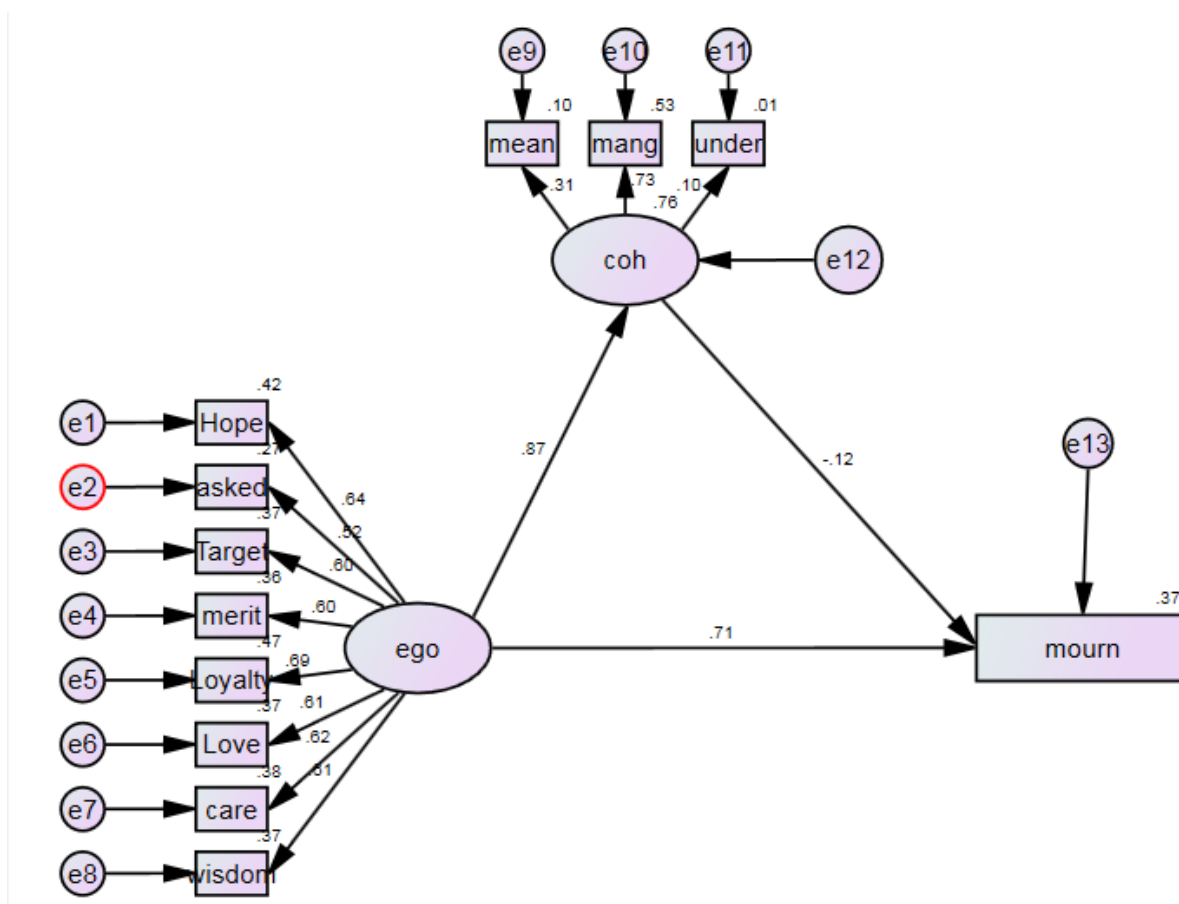
متغیر	۱	۲	۳
۱. سوگ حل نشده	-		
۲. معنی دار بودن	$**-0.28$	-	
۳. قابل مدیریت	$**-0.15$	$**-0.35$	-
۴. قابل درک	$**-0.19$	$**-0.35$	$**-0.32$

$**P < 0.01$

همان گونه که در جدول مذکور مشاهده می‌شود رابطه مولفه معنی دار بودن ($r = -0.28$, $p > 0.001$)، قابل مدیریت ($r = -0.15$)، و قابل درک ($r = -0.15$, $p > 0.001$) می‌باشد که رابطه معنادار را نشان می‌دهد. توزیع داده‌ها در نمونه مورد مطالعه نرمال نبوده و مقادیر (Z) در سطح معناداری (0.05) معنی دار هستند. این بدان معنا است که پیش فرض نرمال بودن متغیرها محقق نشده است. اگر چه نرمال بودن تمام متغیرها به تنهایی شرط کافی برای نرمال چند متغیره بودن نیست به دلیل پیچیدگی‌های ارزیابی نرمال چند متغیره بودن محققان اغلب فقط نرمال بودن تک متغیره را ملاک قرار می‌دهند و صرفاً اطمینان حاصل می‌کنند که توزیع داده‌های هر متغیر بیش از حد کشیده یا پخ نبوده و بیش از حد به سمت راست یا چپ کشیده نشده باشد. کلاین (2011) معتقد است توزیع با چولگی بزرگتر از ۳+ یا کوچکتر از ۳- و کشیدگی بیش از ۱۰+ یا کوچکتر از ۱۰- از توزیع نرمال بسیار فاصله دارد. پیش فرض‌های هم خطی چندگانه محقق شده است. چرا که مقدار VIF در همه متغیرهای مورد مطالعه از ۱۰ کمتر است و از طرفی مقدار Tolerance در همه متغیرها در دامنه ۰ تا ۱ قرار دارند. بنابراین میتوان نتیجه گرفت که بین متغیرهای پیش بین همبستگی متعارف وجود دارد. لذا می‌توان به آزمون فرض‌های پژوهش حاضر پرداخت.

شکل ۱

مسیر تبیین نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی در رابطه سوگ حل نشده و قدرت ایگو

جدول ۴

شاخص‌های برازندگی مدل تبیین نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی در رابطه قدرت ایگو و سوگ حل نشده

RMSEA	RFI	NFI	CFI	p	X/df	df	X
۰/۰۴۱	۰/۹۳	۰/۹۷	۰/۹۶	۰/۰۰۱	۹/۹۳	۵۲	۵۱۶/۶۶۸

همانطور که در جدول فوق دیده می‌شود، بیشتر شاخص‌های برآورده شده نشان می‌دهد که مدل از برازش بسیار خوبی با داده‌ها برخوردار است. مجذور کای (۵۱۶/۶۶۸) از لحاظ آماری معنادار نیست و نسبت آن به درجه آزادی نیز (۹/۹۳) با ملاک‌های پیشنهادی مطابقت دارد. شاخص‌های NFI، CFI و RFI نیز بزرگتر از ۰/۹ است کاملاً بیانگر برازش مناسب مدل با داده هاست. همچنین ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA) در حد خوب (کمتر از ۰/۰۸) قرار دارد. همانگونه که مشاهده می‌شود قدرت ایگو با اثر معناداری که بر خودشناسی انسجامی اثر می‌گذارد که بدان معنا است از سوی مولفه‌های قدرت ایگو با نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی با ضریب استاندارد ۰/۱۲- درصد از واریانس سوگ حل نشده تبیین می‌کند. با توجه به مسیرهای علی - ساختاری اندازه گیری شده می‌توان چنین استنباط کرد که سوگ

حل نشده از مولفه‌های قدرت ایگو با نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی تاثیر معنی داری می‌پذیرد. ضرایب رگرسیون هر کدام از مسیرها در جدول ۶ آمده است.

جدول ۵

ضرایب رگرسیون استاندارد مسیرهای مدل تبیین نقش واسطه‌ای خودانگاره در رابطه بین قدرت ایگو و سوگ حل نشده

مسیر	میزان برآورد
قدرت ایگو به خودشناسی انسجامی	۰/۸۷
خودشناسی انسجامی به سوگ حل نشده	-۰/۱۲

همان طور که مندرجات جدول نشان می‌دهد مولفه‌های قدرت ایگو قادر به پیش بینی مولفه‌های خودشناسی انسجامی هستند، همچنین خودشناسی انسجامی نیز اثر معناداری بر سوگ حل نشده دارد.

جدول ۶

نتایج آزمون بوت استرپ برای بررسی مسیر میانجی

متغیر مستقل	متغیر میانجی	متغیر وابسته	بوت استرپ	حد پایین	حد بالا	فاصله اطمینان
قدرت ایگو	خودشناسی انسجامی	سوگ حل نشده	۱/۵۶۱	۲/۵۳۶	۰/۶۴۷	۰/۹۵

نتایج جدول فوق نشان می‌دهد که قدرت ایگو از طریق خودشناسی انسجامی با سوگ حل نشده رابطه مستقیم و غیر مستقیم دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

تجزیه و تحلیل حاصل از داده‌های مطالعه حاضر هشتمین فرضیه را تایید کرد و نشان داد که بین سوگ حل نشده و قدرت ایگو در دانشجویان رابطه معنی دار وجود دارد. این یافته با مطالعات داخلی و خارجی (Campbell, 2021; Glickman, 2021; Gross, 2021; Harrison, 2023; Hiltebrand, 2022; Iranian Civil Registration Organization, 2024; Johnson & Nozick, 2021; Lee et al., 2021; Momeni & YarMohammadi et al., 2020; Young et al., 2022; Sahab Negah, 2020; Shear et al., 2022; Shibak et al., 2022; Tupchi et al., 2022; Zhang et al., 2022) بصورت مستقیم و غیر مستقیم همسو است.

در تبیین این یافته می‌توان گفت که رابطه بین سوگ حل نشده و قدرت ایگو با نقش میانجی خودشناسی انسجامی در دانشجویان یک پدیده عمیق و چندوجهی است که به تعامل بین پردازش هیجانی، خودآگاهی و تاب آوری روانی می‌پردازد. سوگ حل نشده به واکنش عاطفی طولانی و اغلب پیچیده به از دست دادن قابل توجه اشاره دارد که می‌تواند عمیقاً بر سلامت روان فرد تأثیر بگذارد، به ویژه در طول دوره رشد سال‌های دانشگاه (Glickman, 2021; Shibak et al., 2022). قدرت ایگو، مفهومی برگرفته از نظریه روانکاوی، نشان دهنده توانایی ایگو برای مدیریت موثر عوامل استرس‌زا درونی و بیرونی است که به تاب آوری و رفاه روانی کلی کمک می‌کند. از سوی دیگر، خودشناسی انسجامی به توانایی فرد برای ادغام تجربیات گذشته، تصورات فعلی از خود و آرزوهای آینده در یک خودپنداره منسجم و سازگار اشاره دارد.

(Hiltebrand, 2022). تایید فرضیه ما مبنی بر اینکه خودشناسی انسجامی واسطه رابطه بین سوگ حل نشده و قدرت ایگو در دانشجویان است را می‌توان از طریق چندین مکانیسم روانشناختی مرتبط درک کرد.

سوگ حل نشده می‌تواند تعادل روانی فرد را مختل کند و منجر به مشکلاتی در تنظیم عاطفی، ادراک از خود و یکپارچگی هویت شود. دانشجویان دانشگاه، که اغلب در مرحله حساس توسعه هویت و خودکاوی هستند، ممکن است متوجه شوند که سوگ حل نشده در توانایی آن‌ها برای پردازش و ادغام تجربیات عاطفی خود در یک خودپنداره منسجم اختلال ایجاد می‌کند. اینجاست که خودشناسی انسجامی حیاتی می‌شود. خودشناسی انسجامی شامل ظرفیت انعکاس تجربیات زندگی، درک ارتباطات بین گذشته، حال و آینده و استفاده از این درک برای اطلاع رسانی رفتارهای فعلی و تصمیم‌گیری است. هنگامی که سوگ حل نشده باقی می‌ماند، می‌تواند با گیرکردن فرد در گذشته عاطفی، نشخوار فکری در مورد از دست دادن و پیامدهای آن بدون پردازش کامل یا ادغام این احساسات در خودپنداره گسترده‌تر، مانع این روند یکپارچه شود.

نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی در رابطه بین غم و اندوه حل نشده و قدرت ایگو را می‌توان از طریق تأثیر آن بر بازتاب خود، پردازش عاطفی و شکل‌گیری هویت درک کرد. خودشناسی انسجامی به افراد این امکان را می‌دهد که غم خود را با پیوند دادن آن با سایر جنبه‌های هویت و تجربیات زندگی خود درک کنند (Tupchi et al., 2022; Zhang et al., 2022). به عنوان مثال، دانشجویانی که از دست دادن یکی از عزیزان خود را تجربه کرده است، ممکن است به این فکر کنند که چگونه این تجربه ارزش‌ها، اهداف و روابط آن‌ها را شکل داده است. از طریق این فرآیند بازتابی، آن‌ها می‌توانند شروع به ادغام غم و اندوه در خودانگاره گسترده‌تر خود کنند و آن را بخشی از داستان زندگی خود بدانند تا تجربه‌ای طاقت‌فرسا و منزوی. این ادغام با تبدیل غم و اندوه به جای منبع پریشانی مداوم، به بخشی معنادار از هویت فرد کمک می‌کند. در نتیجه، قدرت ایگو فرد تقویت می‌شود، زیرا آن‌ها بهتر می‌توانند احساسات خود را مدیریت کنند، با استرس کنار بیایند و حس منسجمی از خود را در مواجهه با نامایمات حفظ کنند.

علاوه بر این، خودشناسی انسجامی نقش مهمی در افزایش خودآگاهی و تنظیم عاطفی ایفا می‌کند (Hoseini-Motlaq et al., 2012; Showers et al., 2015)، که مؤلفه‌های اساسی قدرت ایگو هستند. از طریق فرآیند خودشناسی انسجامی، افراد درک عمیق‌تری از پاسخ‌های عاطفی خود، از جمله پاسخ‌های مربوط به سوگ، به دست می‌آورند. این خودآگاهی به آن‌ها این امکان را می‌دهد که به جای اجتناب یا سرکوب این احساسات، تأثیر عاطفی غم و اندوه را بشناسند و به آن بپردازند. آن‌ها می‌توانند با پذیرش و پردازش اندوه خود، تأثیر منفی آن را بر سلامت روانی خود کاهش دهند و نفس خود را تقویت کنند. علاوه بر این، خودشناسی انسجامی حس تداوم و انسجام در خودپنداره فرد را تقویت می‌کند، که برای حفظ قدرت نفس حیاتی است. وقتی افراد می‌توانند سوگ خود را به عنوان بخشی از یک روایت بزرگتر که شامل تجربیات گذشته، چالش‌های فعلی و آرزوهای آینده است ببینند، به احتمال زیاد احساس پایدار و انعطاف‌پذیری از خود را حفظ می‌کنند (Campbell, 2020; YarMohammadi et al., 2021). این ثبات برای استحکام ایگو بسیار مهم است، زیرا به افراد اجازه می‌دهد تا پیچیدگی‌های زندگی، از جمله چالش‌های عاطفی سوگ حل نشده را با اعتماد به نفس و انعطاف‌پذیری بیشتر طی کنند.

تأیید فرضیه ما همچنین منعکس‌کننده زمینه توسعه‌گسترده‌تر زندگی دانشگاهی است، جایی که دانشجویان اغلب درگیر وظیفه پیچیده شکل‌گیری هویت هستند. در این دوره، دانش‌آموزان نه تنها با فشارهای تحصیلی و اجتماعی دست و پنجه نرم می‌کنند، بلکه با نیاز به ایجاد یک خودپنداره منسجم و یکپارچه نیز دست و پنجه نرم می‌کنند. غم و اندوه حل نشده می‌تواند با ایجاد ناهماهنگی عاطفی و شناختی، که در آن تجارب فرد از دست دادن در تضاد با احساس در حال رشد آن‌ها از خود است، این فرآیند را به چالش بکشد. خودشناسی انسجامی با ارائه چارچوبی برای ادغام غم و اندوه در روایت گسترده‌تر زندگی به واسطه این ناهماهنگی کمک می‌کند. از طریق فرآیندهای انعکاسی که

برای خودشناسی انسجامی مرکزی هستند، دانشجویان می‌توانند غم و اندوه خود را درک کنند، تأثیر آن را بر هویت خود درک کنند، و آن را به شیوه‌ای سازگار و معنادار در خودپنداره خود بگنجانند. این فرآیند یکپارچه نه تنها به رفع سوگ کمک می‌کند، بلکه انعطاف‌پذیری ایگو را نیز تقویت می‌کند و به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد با چالش‌های آینده با احساس قوی‌تر و منسجم‌تر از خود روبرو شوند.

علاوه بر این، خودشناسی انسجامی به توسعه انعطاف‌پذیری روان‌شناختی کمک می‌کند (قاسمی-پور و همکاران، ۲۰۱۳)، که جزء کلیدی قدرت ایگو است. انعطاف‌پذیری روان‌شناختی شامل توانایی انطباق افکار و رفتار فرد در پاسخ به شرایط در حال تغییر، از جمله تحولات عاطفی ناشی از سوگ است. از طریق فرآیند خودشناسی یکپارچه، افراد توانایی انعکاس تجربیات خود، درک تعامل پیچیده بین احساسات، افکار و رفتارهای خود و تنظیم پاسخ‌های خود را بر این اساس ایجاد می‌کنند. این انعطاف‌پذیری برای حفظ قدرت ایگو در مواجهه با سوگ حل نشده بسیار مهم است، زیرا به افراد اجازه می‌دهد تا احساسات خود را به گونه‌ای هدایت کنند که از انعطاف‌پذیری و رفاه حمایت کند. به عنوان مثال، دانشجویانی که خودشناسی انسجامی را تمرین می‌کنند ممکن است تشخیص دهد که احساسات سوگ آن‌ها بر عملکرد تحصیلی و روابط آن‌ها تأثیر می‌گذارد. با تأمل در این بینش، آن‌ها می‌توانند گام‌هایی برای مقابله با این چالش‌ها بردارند، چه از طریق جستجوی حمایت، تنظیم انتظارات خود، یا یافتن راه‌های جدید برای کنار آمدن با احساساتشان. این توانایی برای انطباق و پاسخ به چالش‌های عاطفی یک جنبه کلیدی از قدرت نفس است و از طریق فرآیند خودشناسی یکپارچه تقویت می‌شود.

نقش واسطه‌ای خودشناسی انسجامی در رابطه بین غم و اندوه حل نشده و قدرت ایگو نیز تحت تأثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی است. در زمینه دانشگاه، دانشجویان اغلب در معرض طیف متنوعی از هنجارها و انتظارات فرهنگی پیرامون غم، هویت و خودشناسی قرار می‌گیرند. این تأثیرات فرهنگی می‌تواند نحوه درک و پردازش غم و اندوه دانش‌آموزان و همچنین نحوه رشد خودپنداره و قدرت نفس را شکل دهد. به عنوان مثال، دانشجویان فرهنگ‌هایی که بر اهمیت خود انعکاسی و رشد شخصی تأکید می‌کنند ممکن است بیشتر در فرآیندهای خودشناسی انسجامی شرکت کنند، در نتیجه ادغام غم و اندوه آن‌ها در یک خودپنداره منسجم و انعطاف‌پذیر تسهیل می‌شود. برعکس، دانش‌آموزان فرهنگ‌هایی که غم و اندوه را انگ می‌زنند یا از بازاندیشی خود دلسرد می‌کنند، ممکن است برای درگیر شدن در خودشناسی انسجامی تلاش کنند، که منجر به مشکلات بزرگ‌تری در حل غم و اندوه و حفظ قدرت نفس می‌شود. این تأثیرات فرهنگی اهمیت در نظر گرفتن زمینه اجتماعی گسترده‌تر را در درک رابطه بین غم و اندوه حل نشده، خودشناسی انسجامی و قدرت ایگو برجسته می‌کند.

به طور خلاصه، تأیید فرضیه ما مبنی بر وجود رابطه معنادار بین سوگ حل نشده و قدرت ایگو با نقش میانجی خودشناسی انسجامی در دانشجویان از طریق تعامل پیچیده عوامل روانی، رشدی و فرهنگی قابل درک است. غم و اندوه حل نشده می‌تواند خودپنداره و تنظیم عاطفی را مختل کند و منجر به تضعیف احساس خود و کاهش قدرت نفس شود. خودشناسی انسجامی با ارائه چارچوبی برای تأمل و ادغام سوگ در یک خودپنداره منسجم و سازگار، این رابطه را واسطه می‌کند. از طریق فرآیندهای خود انعکاس، پردازش عاطفی و یکپارچگی هویت، خودشناسی انسجامی به افراد کمک می‌کند تا غم و اندوه خود را برطرف کنند، احساس پایدار و انعطاف‌پذیری از خود را حفظ کنند و نفس خود را در مواجهه با چالش‌های عاطفی تقویت کنند. زمینه اجتماعی و فرهنگی زندگی دانشگاهی بیشتر بر این رابطه تأثیر می‌گذارد و اهمیت یک رویکرد کل نگر برای درک و پرداختن به تأثیر غم و اندوه حل نشده بر خودشناسی و قدرت نفس را برجسته می‌کند.

پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی از جمله نمونه محدود (۳۷۶ پاسخ معتبر) است که ممکن است تعمیم یافته‌ها به سایر دانشجویان یا محیط‌های فرهنگی متفاوت را محدود کند. استفاده از پرسش‌نامه‌های خودگزارشی، ماهیت همبستگی و مقطعی مطالعه، تمرکز بر دانشجویان دانشگاه‌های ساری، جمع‌آوری داده‌ها در یک سال تحصیلی خاص و احتمال سوگیری پاسخ به دلیل حساسیت موضوعات، از دیگر محدودیت‌ها به شمار می‌روند. در این راستا، پیشنهاد می‌شود تحقیقات آینده با طراحی مطالعات طولی، گسترش دامنه نمونه به دانشجویان با پیش‌زمینه‌های

فرهنگی متفاوت و بهره‌گیری از رویکرد ترکیبی (کیفی و کمی) انجام شوند. همچنین بررسی تفاوت‌های رابطه متغیرها در سطوح تحصیلی، جنسیت و ملیت‌های مختلف و ارزیابی اثربخشی مداخلات تقویت‌کننده خودشناسی انسجامی، قدرت ایگو و خودپنداره توصیه می‌شود. از منظر کاربردی، ایجاد برنامه‌های مشاوره‌ای، کمپین‌های آگاهی‌بخشی، شبکه‌های پشتیبانی همتایان، کارگاه‌های تقویت خودپنداره و آموزش اساتید برای شناسایی و حمایت از دانشجویان دارای سوگ حل‌نشده می‌تواند مفید باشد.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در این پژوهش ما را یاری نمودند تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Akbari, S. S., Sedigh Arfaee, F., & Yazdani Varzaneh, M. (2023). Prediction of Academic Incivility based on Ego Strength : The moderating role of Shame and Guilt emotions. *Journal of Modern Psychological Researches*, 17(68), 33-41. <https://doi.org/10.22034/jmpr.2023.15331>
- Babar, A., Nosheen, N., & Ahsan, L. (2024). Exploring the Effectiveness of Narrative Therapy Among Prolonged Grief Disorder. *J. Asian Dev. Studies*, 13(4), 66-81. <https://doi.org/10.62345/jads.2024.13.4.5>
- Bahmani Nia, M., & Sohrabi Shegefti, N. (2024). Comparison of Ego Strength, Defense Mechanisms, and Object Relations in Individuals with Depression and Healthy Individuals. *Clinical Psychology and Personality*, 22(1), 126-145. https://cpap.shahed.ac.ir/article_4316.html?lang=en
- Bauer, P. J., Esposito, A. G., & Daly, J. J. (2020). Self-derivation through memory integration: A model for accumulation of semantic knowledge. *Learning and Instruction*, 66, 101271. <https://doi.org/10.1016/j.learninstruc.2019.101271>
- Bryant, R. A. (2024). Cognitive Behavior Therapy vs Mindfulness in Treatment of Prolonged Grief Disorder. *JAMA Psychiatry*, 81(7), 646. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2024.0432>

- Campbell, P. A. (2021). Lay participation with medical expertise in online self-care practices: Social knowledge (co)production in the Running Mania injury forum. *Social Science & Medicine*, 277, 113880. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2021.113880>
- Demirtaş, A. S. (2019). Secure attachment and mental well-being: Gratitude, hope, and ego-resiliency as mediators. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 9(54), 937-964. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/813524>
- Dyregrov, A., & Dyregrov, K. (2008). *Effective grief and bereavement support: The role of family, friends, colleagues, schools, and support professionals*. Jessica Kingsley Publishers. https://www.researchgate.net/publication/272527131_On_grief_and_bereavement_Effective_Grief_and_Bereavement_Support_The_Role_of_Family_Friends_Colleagues_Schools_and_Support_Professionals_Kair_Dyregrov_and_Atle_Dyregrov_ISBN_978-1-84310-667-8_Jessica
- Gholami Gharahchenagh, K., Haghayegh, S. A., Jabalameli, S., & Raeisi, Z. (2024). Structural Model Presentation of Psychological Maladjustment Based on Post-Traumatic Stress Symptoms with the Mediating Role of Ego Strength in Individuals with Chronic Pain. *Applied Family Therapy Journal (AFTJ)*, 5(3), 56-65. <https://doi.org/10.61838/kman.aftj.5.3.6>
- Glickman, K. (2021). Prolonged grief disorder in a diverse college student sample. *Frontiers in psychology*, 11, 604573. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.604573>
- Gross, D. (2021). In the self-control and self-regulation maze: Integration and importance. *Personality and individual differences*, 175, 110728. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2021.110728>
- Harrison, K. (2023). Grief: A philosophical guide, by Michael Cholbi. *Teaching Philosophy*, 46(2), 256-261. <https://doi.org/10.5840/teachphil2023462180>
- Hiltebrand, M. (2022). *Is Ego Strength a Trait that Contributes to Trauma Resilience?* [George Fox University]. <https://digitalcommons.georgefox.edu/psyd/492/>
- Hoseini-Motlaq, M., Azari, Z., & Aminian, S. (2012). Prediction of integrated self-knowledge based on self-compassion, self-discovery, and mindfulness with the mediating role of emotional cognitive self-regulation in students. *Psychological Methods and Models*, 12(46), 99-112. https://jpmm.marvdasht.iau.ir/article_5100.html
- Iglewicz, A., Shear, M. K., Reynolds, C. F., Simon, N., Lebowitz, B., & Zisook, S. (2020). Complicated grief therapy for clinicians: An evidence-based protocol for mental health practice. *Depression and Anxiety*, 37(1), 90-98. <https://doi.org/10.1002/da.22965>
- Iranian Civil Registration Organization. (2024). *Report of the Population Monitoring Center*. <https://www.sabteahval.ir/module/News/Shownews/page-1530/index.aspx?NewsId=213790&NewsDate=14030611>
- Javadi Koma, A., Niknam, M., Sadeghi Afjeh, Z., & Mirzakhani, N. (2024). Development of a Causal Model Predicting Marital Instability Based on Dark Personality and Ego Strength with the Mediation of Empathy in Married Women. *Psychology Growth*, 13(2), 109-120. <http://frooyesh.ir/article-1-4786-fa.html>
- Johnson, E. A., & Nozick, K. J. (2021). Personality, adjustment, and identity style influences on stability in identity and self-concept during the transition to university. *Identity: An International Journal of Theory and Research*, 11(1), 25-46. <https://doi.org/10.1080/15283488.2011.540737>
- Lee, J. Y., Lee, Y. A., & Yoo, M. S. (2021). Development of the child's ego strength scale: An observation-based assessment of board game behaviors in play therapy in Korea. *Child and adolescent psychiatry and mental health*, 15, 1-17. <https://doi.org/10.1186/s13034-021-00369-3>
- Mauro, C., Reynolds, C. F., Maercker, A., Skritskaya, N., Simon, N., Zisook, S., & Shear, M. K. (2019). Prolonged grief disorder: Clinical utility of ICD-11 diagnostic guidelines. *Psychological medicine*, 49(5), 861-867. <https://doi.org/10.1017/S0033291718001563>
- Momeni, J., & Sahab Negah, S. (2020). A review of grief: Complexities of grief during the COVID-19 outbreak. *Journal of Student Research Committee of Mashhad University of Medical Sciences*, 23(3), 51-64. https://nnj.mums.ac.ir/article_15718.html?lang=en
- Shear, M. K., Skritskaya, N., & Bloom, C. (2022). Prolonged Grief Disorder Therapy (PGDT). In *Evidence Based Treatments for Trauma-Related Psychological Disorders: A Practical Guide for Clinicians* (pp. 329-344). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-97802-0_15
- Shibak, F., Pishnamazi, S., Tabik, M., & Dehghani Benadaki, R. (2022). The role of different religious coping strategies in the experience of grief and mental health of bereaved individuals following COVID-19 deaths. *Cultural Psychology*, 6(1), 116-131. <https://www.sid.ir/paper/1057438/fa>
- Showers, C. J., Ditzfeld, C. P., & Zeigler-Hill, V. (2015). Self-concept structure and the quality of self-knowledge. *Journal of personality*, 83(5), 535-551. <https://doi.org/10.1111/jopy.12130>
- Tang, S. (2024). Healing Grief – An Online Self-Help Intervention Programme for Bereaved Chinese With Prolonged Grief: Study Protocol for a Randomised Controlled Trial. *European Journal of Psychotraumatology*, 15(1). <https://doi.org/10.1080/20008066.2024.2323422>
- Tupchi, Y., Roshan, R., & Jan Bozorgi, M. (2022). Predicting my empowerment based on God-image, God-imagining, self-image, and self-imagining. *Positive Psychology Research Journal*, 4(3), 51-82. https://pppls.ui.ac.ir/article_27824.html

- YarMohammadi, M., Jokar, F., Farhadi, M., & Zoghi Paydar, M. (2020). Structural model of the relationships among integrated self-knowledge, perception of suffering, and quality of life in cancer patients (Stages III and IV). *Journal of Psychological Research*, 14(2), 1-19. <https://rph.khu.ac.ir/article-1-3786-en.pdf>
- Young, I. T., Iglewicz, A., Glorioso, D., Lanouette, N., Seay, K., Ilapakurti, M., & Zisook, S. (2022). Suicide bereavement and complicated grief. *Dialogues in clinical neuroscience*. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/22754290/>
- Zhang, Q., Miao, L., He, L., & Wang, H. (2022). The relationship between self-concept and negative emotion: A moderated mediation model. *International journal of environmental research and public health*, 19(16), 10377. <https://doi.org/10.3390/ijerph191610377>